

Sygn. akt I Cz 62/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Teresa Zawistowska (spr.)

SO Aleksandra Ratkowska

SO Arkadiusz Kuta

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie egzekucyjnej prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Iławie P. S.

z wniosku Skarbu Państwa – Starosty (...)

przeciwko dłużnikowi A. M.

o egzekucję świadczeń pieniężnych

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 18 grudnia 2012 r. sygn. akt I Co 1717/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Iławie odrzucił zażalenie dłużnika na postanowienie z dnia 20 listopada 2012 r. o odrzuceniu skargi. W uzasadnieniu wskazano, że skarżący dłużnik pismem z dnia 30 listopada 2012 r. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych zażalenia w terminie 7 dni poprzez dołączenie odpisu zażalenia, sformułowanie wniosków zażaleniowych, tj. czy wnosi o zmianę lub uchylenie zaskarżonego postanowienia i uiszczenia opłaty – pod rygorem odrzucenia zażalenia. Rzeczony wezwany dłużnik odebrał osobiście w dniu 3 grudnia 2012 r. W wyznaczonym terminie skarżący dłużnik nie uiszczył opłaty od zażalenia, jak również nie uzupełnił zażalenia stosownie do wezwania. Podstawę prawną orzeczenia stanowiły art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zgodnie z którymi sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu lub też z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W zażaleniu skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia, wskazując, że w dniu 7 grudnia 2012 r. zwrócił się o zwolnienie od opłaty sądowej w kwocie 30 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności przyznać należy, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do odrzucenia zażalenia z uwagi na nieuiszczenie opłaty sądowej. Oczywistym jest, że w sytuacji gdy – tak jak w niniejszej sprawie – dłużnik w terminie do uiszczenia opłaty, składa wniosek o zwolnienie go od opłaty, to w pierwszej kolejności aktualizuje się obowiązek orzeczenia przez sąd o zasadności tego wniosku. Tymczasem o wniosku tym w ogóle nie rozstrzygnięto, przedwcześnie przyjmując, że brak opłaty stanowił podstawę odrzucenia środka odwoławczego. Co więcej, w oparciu o akta sprawy nie można ustalić czy dłużnik został zasadnie wezwany do uzupełniania braków formalnych zażalenia poprzez przedłożenie jego odpisu (ewentualnie - czy dłużnik wypełnił nałożone na niego w określonym terminie zobowiązanie). W aktach sprawy znajduje się bowiem odpis zażalenia z dnia 22 listopada 2012 r., ale brak jest danych pozwalających stwierdzić, z którym pismem odpis ten został przesłany.

Nie zachodziła jednak potrzeba dokonywania takich ustaleń, albowiem Przewodniczący prawidłowo ocenił, iż dłużnik nie wypełnił nałożonego na niego zobowiązania do usunięcia braków formalnych zażalenia poprzez wskazanie czy domaga się on zmiany czy też uchylecia zaskarżonego postanowienia. Co istotne, powyższego nie negował w swoim zażaleniu również skarżący. Podkreślić trzeba, że zażalenie musi spełniać wymagania formalne pisma procesowego (art. 126 k.p.c.) oraz szczególne wymagania zawarte w art. 394 § 3 k.p.c. Zgodnie z art. 394 § 3 k.p.c. zażalenie powinno zawierać wniosek o zmianę lub uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skoro zatem dłużnik w określonym terminie nie uzupełnił braków formalnych we wskazanym wyżej zakresie, to rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odrzucające zażalenie należało uznać za zasadne (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w art. 13 § 2 k.p.c. zażalenie oddalono.